

FRIENDS,

2020

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

PROGRAM WSPARCIA FUNDACJI KATARZYNY KOZYRY

Drodzy FRIENDS,

obecne, trudne czasy pandemii wystawiają nas na wyjątkowe próby. Kobiety są szczególnie narażone we wszystkich aspektach! Pandemia corona-wirusa i wynikający z niej światowy kryzys gospodarczy bardzo utrudnią pracę naszej Fundacji. Nie poddamy się jednak! Będziemy walczyć w obronie wolności myśli, słowa i równouprawnienia płci.

Jak wiadomo, Fundacja Katarzyny Kozyry została założona po to by wspierać artystki. Jako przykład jednego z wielu zrealizowanych już projektów – możemy przedstawić serię wystaw „Kobiet Komentatorek”. Wystawy te pozwoliły swobodnie wypowiedzieć się młodym rosyjskim i ukraińskim artystkom - w krajach gdzie mieszkają, wolność słowa nie zawsze jest przestrzegana.

Jedno z ostatnich badań jakie wykonała Fundacja, był projekt „Mała Szansa na Awans”, który wykazał olbrzymią dysproporcję w udziale nauczycielek akademickich na polskich akademiach sztuki – na ich niekorzyść, oczywiście!

Fundacja obecnie zajmuje się wieloma projektami, jednym z najważniejszych jest wystawa Urszuli Broll – niedawno zmarłej artystki, która niestety nie została doceniona za swego życia i nie zaznała wystarczającego uznania.

Innym projektem jest archiwizowanie wypowiedzi i prac artystek z krajów Grupy Wyszehradu. Ostatnie cięcia w finansowaniu NGO, które statutowo powinny wspierać kobiety na polu społecznym i kulturowym jeszcze bardziej potwierdzają rację bytu i cel naszej działalności.

To właśnie dlatego prosimy Państwa o zasilenie Grupy FRIENDS Fundacji Katarzyny Kozyry poprzez finansowe wsparcie dla spełnienia jej statutowych celów w pomocy artystkom. Pomoc ta polega na wykonywaniu projektów badań naukowo-artystycznych, organizowaniu wystaw, publikowaniu książek, organizowaniu seminariów itd. By odwdzińczyć się Państwu za szczodrość proponujemy dostęp do specjalnie dla Państwa zarezerwowanych gratyfikacji ze strony Fundacji.

FRIENDS, kolekcja 2020

I tak, w tym roku grupa wybitnych artystek z Polski, Węgier, Czech, Rumunii i Słowacji przeznaczyła swe prace, które są reprodukowane w ilości 20 sztuk/każda, „jako wyraz wdzięczności” dla FRIENDS, którzy finansowo wesprą naszą Fundację. Są to bardzo znane prace, których wartość będzie też co roku rosła, w miarę jak będą powstawały nowe, coroczne edycje.

Do nowych edycji będziemy zapraszać artystki z innych krajów. Jednocześnie przypominamy, że w zeszłym roku (2019) powstało pierwsze wydanie prac Katarzyny Kozyry (18 prac razem 29 fotografii).

Dziękuję za Państwa hojne wsparcie, które pozwoli artystkom kontynuować ich pracę, prowadzić nowe badania, rozwijać się artystycznie i da im nadzieję na lepszą przyszłość.

Katarzyna Kozyra

FRIENDS, tegoroczna kolekcja

Fundacja Katarzyny Kozyry prezentuje kolekcję piętnastu artystek z: Polski, Węgier, Czech, Rumunii i Słowacji, które podarowały nam swe prace. Prace te są drukowane w 20 kopiach, ca. A4 (210x297mm), drukowanych na 300x400mm papierze Hahnemühle, podpisane ołówkiem przez autorki, numerowane: 14 o numeracji arabskiej (do podarowania jako pełne kolekcje) i 6 o numeracji rzymskiej (do podarowania jako prace pojedyncze).

To są wybitne dzieła, co czyni nas wyjątkowo szczęśliwymi,
że możemy pracować z KOBIEȚAMI dla KOBIEȚ!

Jednocześnie dziękujemy artystkom za ich szczodrość,
charakter i za kobiecą solidarność!

FRIENDS, wspomagają

By wspomóc program FRIENDS wystarczy cegiełka w wysokości PLN 1.950. W ten sposób zrealizujemy pomoc dla artystek w badaniach naukowo-artystycznych, stażach, wystawach, wykładach i w seminariach.

Jako dowód wdzięczności za pieniężne darowizny proponujemy:
Za cegiełkę w PLN1.950 lub więcej - proponujemy do wyboru jedną z prezentowanych poniżej prac, z zastrzeżeniem*.

Za cegiełkę w wysokości PLN 2.950 lub więcej – proponujemy do wyboru jeden z dyptychów.

Za cegiełkę w wysokości PLN 22.000 proponujemy całą kolekcję.

*Prace NATALII LL I GOSHKI MACUGI będą udostępniane tylko w zestawie: jedna z tych prac + 2 inne dowolnie wybrane prace (razem 3) za darowiznę PLN 5.850.

** Z Kolekcji FRIENDS 2019 Katarzyny Kozyry proponujemy:
darowizna od PLN 1000 - jedna dowolna dostępna fotografia,
darowizna od PLN 1800 – dwie fotografie („Krzysztof Czerwiński”),
darowizna od PLN 2500 – trzy fotografie („Lekcja Tańca”),
darowizna od PLN 3400 - cztery fotografie (Łaźnia Męska”),
darowizna od PLN 5000 - sześć fotografii („Święto Wiosny”).

*** Zapraszamy do wstąpienia w szeregi FRIENDS darując PLN 400.

Elżbieta Jabłońska

Urodziła się w 1970 roku w Olsztynie. Mieszka i pracuje w Bydgoszczy. Wyraża różne aspekty teorii względności i rolę kobiety w społeczeństwie przy pomocy wielkiej różnorodności mediów. Twórczość Elżbiety Jabłońskiej, często określana jako post feministyczna, charakteryzuje się przyjazno-ironicznymi komentarzami co do statusu i roli kobiety w tradycyjnym społeczeństwie. Wplata codzienne czynności kobiety w sztukę w dobroduszny sposób. Jej twórczość ma wymiar uniwersalny, spowodowany autobiograficznymi aspektami jej prac, które odzwierciedlają przyziemność życia współczesnych matek. Choć Elżbieta Jabłońska nie odczuwa jej osobistej sytuacji jako opresyjną, to jednak nie da się ukryć, że jest tam jasny krytyczny aspekt do jej twórczości widoczny w jej dogłębnych analizach ról społecznych i uwarunkowań kulturalnych. Określa swą twórczość jako: „rozładowywanie gniewu poprzez śmiech”.

Elżbieta Jabłońska, Supermatka, 2002

Katarzyna Kozyra

Urodzona w 1963 roku artystka adresuje najważniejsze problemy ludzkiej egzystencji: identyfikacja, tożsamość i transgresja. Działa w przestrzeni kulturowych tabu nawiązujących do ludzkiej cielesności, a także do pewnych stereotypów i zachowań w kontekście życia społecznego. Kwestionuje i stara się przezwyciężyć te problemy przez wzbudzanie kontrowersji. Poprzez te kontrowersyjne prace (zwykle) poddaje się krytyce wzburzonych odbiorców. Artystka zmusza nas do przemyślenia i zweryfikowania istniejących systemów wartości brutalnie odstawiając niezbite fakty. Czasami ucieka się do ironii, tak jak w przypadku serii prac pokazujących ją jako Lou Salome' – dominantkę z Nietzsche i Rilke – obydwa w psich kostiumach.

Katarzyna Kozyra, Pojawienie się jako Lou Salome, 2006

Goshka Macuga

Urodziła się w Warszawie, mieszka i tworzy w Londynie. Jest wielomedialna, od zakardowych dywanów poprzez rzeźby do robotów. Goshka Macuga jest też kuratorką i archiwistką w swej twórczości. Jej instalacje, często zawierają prace innych twórców. Zwykle, pracuje w miejscach, które wymagają wielomiesięcznych przygotowań i badań historycznych. Dobór materiałów jest subiektywny, wszystkie te materiały są uważane za równe sobie – obiekt historii naturalnej wraz z manekinem, dzieło z narodowego skarbca z nabazgraną uwagą... Została nominowana wraz z innymi trzema osobami do Nagrody Turner'a w roku 2008. Uczestniczyła w wielu ważnych wystawach, by wspomnieć tylko.: 13ta Documenta Kassel, 8me Biennale w Berlinie.

Goshka Macuga, Wolność, 2020

Paulina Ołowska

Urodzona w 1976 roku polska artystka, która mieszka i pracuje w Rabce-Zdroju. Jest powszechnie znana z jej prac malarskich, rzeźb, performansów i kolaży, które są inspirowane wspomnieniami i nostalgią. Studiowała w Instytucie Sztuki w Chicago (1996), Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (2000) i Rijksakademii w Amsterdamie. Jej prace zawierają cytaty z olbrzymich zasobów utopijnego modernizmów: Rosyjskiej Awangardy, Bauhaus'u, Esperanto i polskiego kabaretu. To właśnie te projekty (a uczyniły ją słynną) Pauliny Ołowskiej - traktują o utraconych wizualnych symbolach i zniszczonych kulturach w Polsce w okresie Zimnej Wojny. Prace artystki znajdują się w kolekcjach takich przybytków kultury jak: Centre Georges Pompidou, Museum of Modern Art. W Nowym Jorku i w Tate w Londynie. New York Times nazwał Paulinę Ołowską „Najbardziej optymistyczną polską artystką spoglądającą w przeszłość”.

Paulina Ołowska, Portret modernistki, 2000

Natalia LL

Urodziła się w Żywcu. Jest najbardziej znaną polską, multimedialną artystką. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W latach 1970-1981 wraz z Andrzejem Lachowiczem, Zbigniewem Dłubakiem i Antonim Dzieduszyckim prowadziła Galerię PERMAFO. Artystka używa fotografię, jako rodzaj wyimaginowanego języka potrzebnego do osiągnięcia poziomu sennego marzenia, w którym czyny zostają zredukowane do poziomu czystej estetyki i zmysłowych doznań. Działalność, wcześniej wspomnianego kolektywu, w wielkiej mierze przyczyniły się do rozwoju neo-awangardowych tendencji w Polsce. Prace Natalii LL znajdują się między innymi w kolekcjach: Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Narodowego w Warszawie, Frauen Museum w Bonn, Museum of Modern Art. w Lublanie, Ludwig Muzeum w Kolonii, International Center of Photography in New York, Musee National d'Art Moderne i Centre Georges Pompidou w Paryżu.

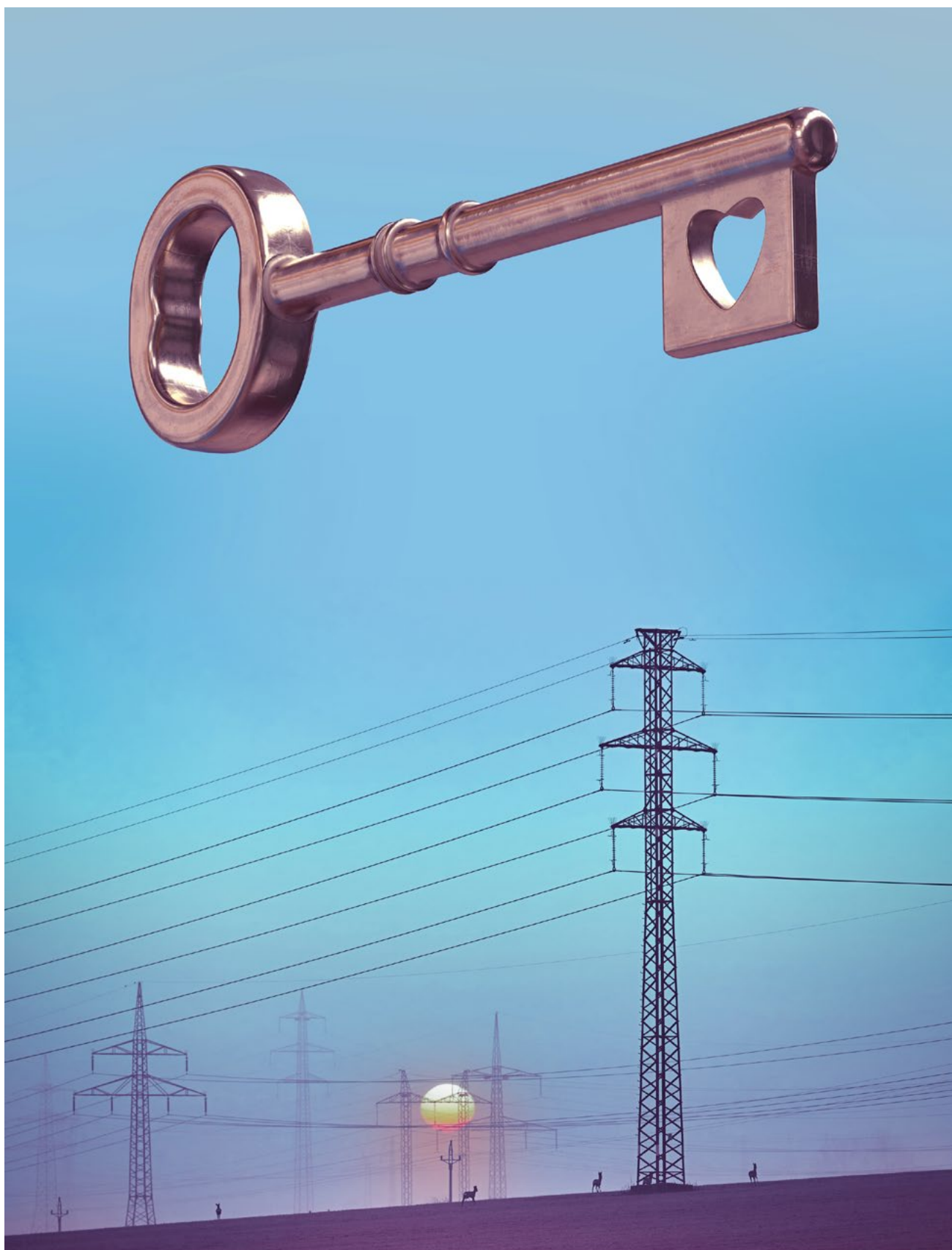

Natalia LL, Sztuka konsumpcyjna, 1974-2020

Agnieszka Polska

Urodzona w 1985 roku w Lublinie. Życie i pracę dzieli między Krakowem a Berlinem. Jest video-artystką i fotografką, która tworzy swoje video-prace używając do nich wyszukanych w archiwach fotografii i ilustracji, które z kolei poddawane są delikatnej obróbce. W procesie tworzenia artystka zmienia początkowy kontekst, równocześnie kreując iluzję dokumentacji. Agnieszka Polska bada skutek tej dokumentacji na przyszły odbiór. Jej mocne, wizualne wyprawy do zapomnianych czasów lub do na wpół-zapomnianych osobowości wykazują jak ubarwiona i przerobiona została przeszłość. W wywiadzie z Art. Review, artystka powiedziała, że „Powolne, nienaturalnie spokojne ruchy są obecne w większości moich prac video. Głównie pracuję nad filmami animowanymi a więc w procesie produkcji są one poddane, tak ważnej dla mnie, zadumie i kontemplacji. Każdy mój projekt wymaga wiele czasu i koncentracji (zarówno ze strony widza i twórcy)”.

Agnieszka Polska, Klucz miłości, 2020

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

Joanna Rajkowska

Urodziła się w 1968 roku w Bydgoszczy, mieszka w Warszawie i w Londynie. Większość jej prac powstaje, żyje i starzeje się w przestrzeniach publicznych. Artystka rozumie swe projekty jako organizmy, bowiem koncentruje się na ich molekularnych i komórkowych wymiarach, na ich życiowych etapach, na wzrastaniu i starzeniu. Z mocnym przekonaniem, że my – istoty ludzkie – zawiedliśmy, nie udało się nam stworzyć realnej, trwałej kultury. Artystka często konfrontuje historyczne i socjopolityczne treści z życiem gatunków innych niż ludzie. „Skażone” rozczarowaniem, jej prace wizualizują i kwestionują pojęcie podziału na linii przyroda-kultura. Jest kobietą i matką, która używa swego ciała – biologicznej maszyny i narzędzia, poprzez które to ona czuje i stara się zrozumieć środowisko, w którym pracuje.

Joanna Rajkowska, *Pozdrowienia z Alej Jerozolimskich*, 2015

Jadwiga Sawicka

Urodziła się w 1959 roku, w Przemyślu gdzie do dziś mieszka. Malarka i fotografka, której obiekty i prace powstają w przestrzeniach publicznych. Od późnych lat 1990-tych – jej obrazy zawierały słowa i zdania pobrane z mediów publicznych. „Pisane obrazy” Jadwigi Sawickiej zawierają słowa pozbawione realnej treści. Słowa, które nasze oko pobieżnie wyławia z potoku mediów. Jesteśmy zaproszeni przez artystkę do refleksji nad życiem w „wieku informacji”: w dzisiejszych czasach problemem jest nie brak, ale nieźnośna lawina informacji walcząca o przykucie naszej uwagi. Lingwistyczne komunikaty Jadwigi Sawickiej kontrastują z tradycyjnymi technikami, których artystka używa do ich wyrażenia (olej na płótnie).

Jadwiga Sawicka, Rajtuzy, Biustonosz, 1996 (diptych)

Marianne Csáky

Urodzona w 1959 w Budapeszcie, mieszka i pracuje w Budapeszcie i w Brukseli, wcześniej była też na dłuższych stażach artystycznych w: Korei Południowej, USA, Francji i Niemczech. Jest pisarką i rzeźbiarką. Regularnie publikuje: poezję, opowiadania i tłumaczenia innych autorów. W swoich wcześniejszych pracach – rzeźby z kawałków odpadów drewnianych i gipsu – skupiała się na: języku, pragnieniu, subiektywności i na obojnackiej naturze duszy i umysłu. Marianne Csáky stworzyła też kompleksowe, przestrzenne konstrukcje, które kształtowały zmienność, wymiennność i nietrwałość naszej tożsamości. Od 2000 roku, jej zainteresowania skierowały się w stronę historii indywidualów jak też i małych społeczności. Te serie prac bazują na wybranych okresach z historii jej rodziny – jako eksperyment traktujący o sednie zależności pamięci i post-pamięci.

Marianne Csáky, Perhaps in Space - Mom's Garden, 2013

Orshi Drozdik

Urodziła się w 1946 roku na Węgrzech. Mieszka i pracuje w Nowym Jorku i w Budapeszcie. Dzieli swój czas pomiędzy wykłady i pracę artystyczną. Tworzy: rysunki, prace malarские, fotografie, sztychy, performance, videa, rzeźby, instalacje jak również prace naukowe i beletrystykę, które poruszają te tematy. Poprzez swe prace bada motywy, które podkopują tradycyjny i erotyczny wizerunek kobiet. Jej metoda pracy, polegająca na krytycznej analizie pojęć, ma istotny wpływ na jej współczesnych, jej studentów i następne pokolenia kobiet. Prace Orshi Drozdik są w kolekcjach: Museum Moderner Kunst w Wiedniu i Ludwig Museum w Budapeszcie.

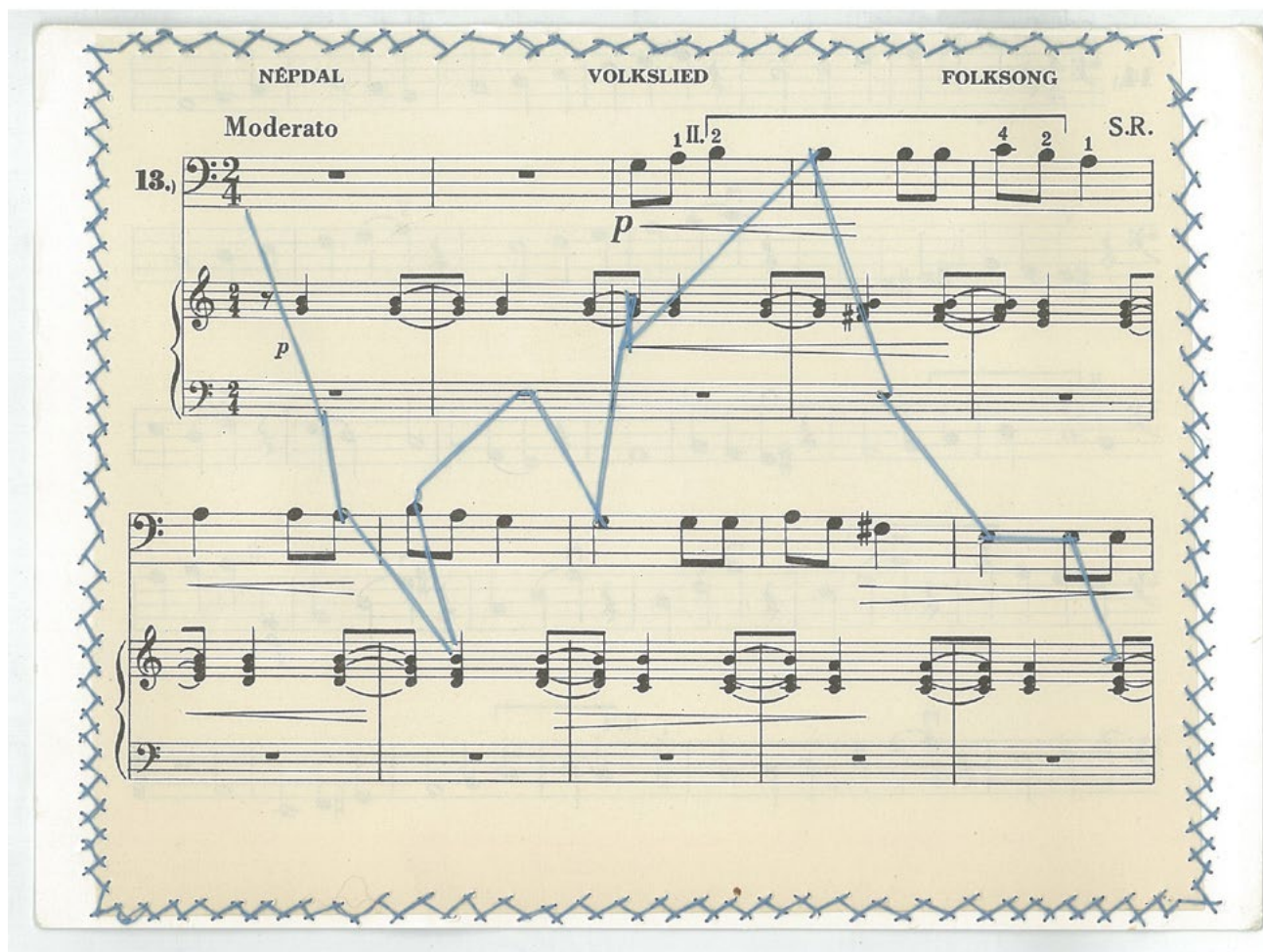
**Orshi Drozdik, Girl with Backsack
(Malevich Boy with Backsack), 2014**

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

Katalin Ladik

Urodziła się w 1942 roku w Nowym Sadzie, byłej Jugosławii. Jest węgierską artystką i poetką, która tworzy dźwiękowe i wizualne: poematy, performance artystyczne a także pisze i gra muzykę eksperymentalną. Bada język poprzez wizualne i wokalne środki wyrazu, ale też i poprzez ruch i gesty. Brała udział w wielu wystawach, np.: Documenta 14 w Atenach w National Museum of Contemporary Art. Maria Dziewańska napisała: „Sztuka Katalin Ladik zbudowana jest na ruchu. Wszystko jest wprawione w ruch, jest w ciągłym przepływie i transformacji; nie ma imitacji, nie ma reprezentacji, narracji. Nawet kierunek ruchu nie jest zdefiniowany (bowiem zdefiniowanie go stworzyłoby dla niego przeszkodę), zmienia się dynamicznie zmiatając wszystko na swej drodze”.

Katalin Ladik, Folksong in Blue, 1981

Ilona Lovas

Urodziła się w 1948 roku, w Budapeszcie. Jest pionierką, która zajmuje wyjątkowe miejsce w historii kobiecej sztuki: węgierskiej i międzynarodowej. Rozpoczęła swą karierę jako artystka koncentrująca na tkaninach, tworzy instalacje, fotografie i videa. Jej prace charakteryzują się wysoką świadomością ochrony środowiska, zaangażowaniem politycznym i obroną wartości religijnych i kobiecego punktu widzenia. Artystka wciąga swego widza w jej medytacje, modlitwy i pielgrzymki. Otwiera osobistą i duchową ścieżkę zapraszając na nią widza by za nią podążał. Wykłada na Uniwersytecie Zachodnich Węgier w Sopron.

Ivona Lovas, My Hands, 2010 (diptych)

Veronika Bromova

Urodziła się w 1966 roku w Pradze. Jest jedną z najbardziej znanych artystek multimedialnych w Czechach, której prace są wystawiane w wielu galeriach w Europie i w USA. Prace artystki są w kolekcjach ważnych publicznych instytucji sztuki: Czech National Gallery w Pradze, Centre Georges Pompidou w Paryżu, Museum of Modern Art w Paryżu i Moderna Museet w Sztokholmie. Veronika Bromova często używa komputera do manipulowania obiektami lub do ich dodawania. Jej modelem jest ona sama i inni wokół niej skupieni. Rezultaty zdecydowanie przewyższają zwykłe portretowanie lub narcyzm. Artystka reprezentowała Czechy na Biennale w Wenecji w 1999 roku.

Veronika Bromova, Verogate G, 2007-2018

Kateřina Šedá

Urodziła się w 1977 roku w Brnie. Jest czeską artystką, która koncentruje się na sztuce koncepcyjnej i na social art. Kateřina Šedá określiła tematy swojej pracy jako: powszednie, umiejscowione i jako indywidualne gawędziarstwo. Powiedziała też: „ We wszystkich moich publicznych akcjach, próbuję sprowokować interakcję pomiędzy ludźmi i ich codziennymi przestrzeniami. Jej projekty często angażują członków jej rodziny lub mieszkańców małych wiosek. Artystka zachęca ludzi do wzajemnej komunikacji, łączenia: planowania urbanistycznego, codziennego życia, polityki i osobistych związków poprzez badania socjologiczne.

Kateřina Šedá, No Light, 2018 (diptych)

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

[Romania]
and
[Slovakia]

Anetta Mona Chisa & Lucia Tkáčová

Artystki pracują ze sobą od roku 2000. Anetta Mona Chisa urodziła się w 1975 roku w Rumunii a Lucia Tkáčová w 1977 na Słowacji. Mieszkają i pracują zarówno w Pradze i w Vyhne (Słowacja). Twórczo wyrażają swój feministyczny sceptycyzm. Źródłem tego sceptycyzmu jest reakcja na ich twórczość a także krytyczne spojrzenie na społeczeństwa takie jakie są. Ich konwersacyjny sposób twórczy, który jest zarówno wizualny jak i teoretyczny, nigdy nie spoczywa na utopijnych snach łączących życie i sztukę, ale otwiera możliwości do myślenia o sztuce i życiu zupełnie inaczej. Wszystko i wszyscy są równouprawnieni do udziału w ich prowokacyjnych nie uznających tabu video, instalacjach, performance i pracach tekstowych.

Anetta Mona Chisa & Lucia Tkáčová,
Caryatids, 2013

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

Kolekcja zawiera prace piętnastu artystek (18 fotografii) w formacie ca. A4 (210x297mm) wydrukowanych na papierze Hahnemühle w formacie 300x400mm. Prace są sygnowane przez ich autorki i numerowane.

Jak już wspomnieliśmy w następnych latach program **FRIENDS** Fundacji Katarzyny Kozyry będzie kontynuował nowe edycje z udziałem uznanych na polu światowym, artystek różnych narodowości, tak by wykonywać i osiągnąć cele statutowe.

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

KONTAKT

www.katarzynakozyrafoundation.pl

Katarzyna Kozyra Foundation

ul. Bukowa 12

02-708 Warsaw

Poland

foundation@katarzynakozyra.pl

Marek Zaliwski

President of FRIENDS

Katarzyna Kozyra Foundation

mzz@katarzynakozyrafoundation.pl

+48 601 203 495

Foundation contacts:

friends@fundacjakatarzynykozyry.pl

+48 696 999 389

KRS: 0000423059

NIP: 5213632117

Region: 146161069

ING Bank Śląski:

[przelew w PLN] PL 77 1050 1025 1000 0090 9627 8172

[przelew w EUR] PL 20 1050 1025 1000 0090 8001 1522

W tytule przelewu proszę wpisać: **Friends, program**

wsparcia Fundacji Katarzyny Kozyry

BIC/Swift Code: INGBPLPW

ING Bank Śląski S.A.

ul. Sokolska 34

40-086 Katowice

Zostańmy przyjaciółmi!